

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 1

от заседание, състояло се на 03.01.2003 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Анна Хаджиева, доц. Георги Лозанов, доц. д-р Лилия Райчева, доц. д-р Маргарита Пешева, Мария Стефанова, Райчо Райков, Стефан Димитров, Тома Иванов.

ОТСЪСТВАЛИ: Юлиана Тончева.

ДНЕВЕН РЕД:

1. Докладна записка от Борислав Градинаров, отдел "Правен", относно проект на становище на СЕМ относно задължението на националните обществени оператори да предоставят програмно време за обръщения съгласно чл. 52, ал. 1 от ЗРТ. Докладва Борислав Градинаров.
2. Становище на телевизионен мониторинг за допуснато нарушение от телевизионните оператори, излъчили рекламата на водка "Екстаз". Докладва Стефан Красимиров.
3. Докладна записка от Маргарита Пешева относно предаването "Сигнално жълто" на телевизия "Скат" от 28.12.2002 г. Докладва Маргарита Пешева.
4. Докладни записки от Анна Лазарова, отдел "Правен", относно актове за установяване на административно нарушение на "Юниън Телевижън" АД. Докладва Анна Лазарова.
5. Докладна записка от Борислав Шабански относно радио "Контакт България" ЕООД, разпространение на програма "АТВ" по кабелен път и от Управителя на ЕТ "Настя 90" за провеждане на конкурс по чл. 32 от ЗРТ. Докладва Борислав Шабански.
6. Обсъждане на конкретни задачи за работата на СЕМ през първото тримесечие на 2003 г.
7. Докладна записка от Орлин Джелепов относно резултати от проведения съгласно решение на СЕМ мониторинг по спазване параметрите на програмната лицензия от радио "Бимако" – Сливен, на "Гларус" за периода 18.10.2002 г. – 31.10.2002 г. Докладва Орлин Джелепов.

Начало на заседанието 11,50 часа, водено от Райчо Райков, Председател на СЕМ, протоколист - Михаела Йоргова.

ПО ТОЧКА "ПЪРВА":

Райчо Райков откри първото заседание на СЕМ за 2003 г. и предложи за обсъждане на дневния му ред.

Маргарита Пешева предложи цялата информация, с която г-н Председателя ще запознае Съвета, да бъде в т. "разни", както и да се разменят местата на включените т. 2 и т. 3 до внасянето на становището по т. 2.

Други предложения по дневния ред не бяха направени и СЕМ го гласува със седем гласа “за” (Мария Стефанова не присъства при това гласуване поради малко закъснение за заседанието по уважителни причини).

След приемането на дневния ред, по предложение на Маргарита Пешева, СЕМ гласува с пет гласа “за” и два гласа “въздържал се” (Анна Хаджиева и Лилия Райчева) режима на заседанието – открито заседание без разглеждането на т. 4 и т. 5 от дневния ред, като при проявен интерес от страна на журналисти, те ще бъдат поканени. (Мария Стефанова не присъства при това гласуване).

Райчо Райков покани Борислав Градинаров да изложи проект на становище на СЕМ относно задължението на националните обществени оператори да предоставят програмно време за обръщения, съгласно чл. 52, ал. 1 от ЗРТ. (Проектът за становище на СЕМ е приложен към Протокол № 1). В проекта на становището е посочено, че изброяването в чл. 52, ал. 1 от ЗРТ е изчерпателно и не следва кръгът на лицата, имащи право на обръщение по БНР и по БНТ да се разширява. Изброените в чл. 52, ал. 1 от ЗРТ лица не могат да преотстъпват това си право. В проекта е отбелязано още, че правото на обръщение може да се осъществи не само непосредствено от ръководителя на изброените органи или институции, а и от упълномощени от него лица, при условие че те представят позицията или становището на тези органи или институции.

След излагане на становището СЕМ пристъпи към дебати.

Георги Лозанов оценява като добро цялостното становище.

Лилия Райчева зададе въпрос на Борислав Градинаров в две насоки – на първо място относно делегирането на право на обръщение на упълномощени лица и дали това означава, че който и да се изкаже от името на Президента, на Министър-председателя, на Главния прокурор и т.н. трябва да притежава определен вид пълномощно. Вторият въпрос се отнася до завършващите този текст две думи – орган или институции. В тази връзка тя би искала да знае каква е разликата и какво е имал предвид г-н Градинаров, тъй като в текста на чл. 52, ал. 1 от ЗРТ не се споменават институции, а се визират конкретни личности.

Според Борислав Градинаров основания за този текст се намират както в текста на ЗРТ, така и в решение на КС, отнасящо се до тази материя. Това решение е базирано на това, че правото на обръщение не е дадено на упоменатите лица в качеството им на персони, а като представляващи държавните органи и институции, т.е. това право не е произтекло от личните им качества, а от заеманите съответни постове в тези органи и институции. Борислав Градинаров припомни становището, около което са се обединили членовете на СЕМ, че най-удачното тълкуване на текста на чл. 52, ал. 1 от ЗРТ е, че обръщенията могат да бъдат представени не от самите титуляри на органите и институциите, а от техни представители.

Райчо Райков, нарушавайки правилото водещият заседанието да се изказва последен, отбеляза, че това делегиране на правото на обръщение става на основата на Устройствения правилник на съответната институция.

Маргарита Пешева поясни значението на “персона” – това е маската, която актьорът в античния театър надява, за да изпълни определена роля. В случая персона е социална роля. В чл. 52, ал. 1 от ЗРТ правото на обръщение е в

персонално качество – Президент на републиката, Министър-председател, Главен прокурор, Председатели на КС, на ВАС, на ВКС, а не е в лично качество. Затова говорителите на съответните персони, които са изброени в чл. 52, ал. 1, могат да ги представляват в персонално, а не в лично качество. Такова е и тълкувателното решение на КС. Маргарита Пешева направи две предложения относно представения проект на становището на СЕМ. Първо, смята, че представеното становище е добро. На второ място, курсивираният пасаж, предмет на настоящия дебат, би трябвало да се пренапише и да се отбележи, че правото на обръщение може да се осъществи не само непосредствено от Президента на републиката и т.н., като се изброят, а и от специално упълномощени от тях лица. Второто ѝ предложение е да се преформулира текста от втория абзац, като отпадне текста “не на партийна принадлежност или личностни качества”.

Предложението на **Тома Иванов** е членовете на СЕМ първо да направят своите изказвания относно виждането им дали Съветът да излезе със становище и едва след това да се правят предложения за редакционни поправки в текста на предложениния проект.

Анна Хаджиева предлага СЕМ да не навлиза в етимологията на думите, а да ползва това, че Председател на НС, Министър-председател и т.н., по силата на устройствените закони - Министър-председателят представлява правителството, Председателят на НС представлява НС и в този смисъл те са посочени като институционално качество, а не в лично. Става въпрос за институционалната им позиция. Тя приема становището на отдел "Правен".

Репликата на **Лилия Райчева** бе, че, ако казаното от Анна Хаджиева е така, тогава щяха да бъдат записани институциите. Ако законодателят е имал предвид не съответните личности в качествата им на ръководители на тези институции, е щял да ги запише. Затова нейният въпрос към юристите е защо законодателят не е записал институциите, а е написал председателите, което за нея означава вероятно някакъв опит да се прекъсне всякаква практика всеки от тези институции да прави обръщения по радиото и телевизията.

Тома Иванов би искал да зададе въпрос, преди да изрази мнението си за представения проект на становище, кое налага СЕМ да пише становище? Веднъж вече е изразил своето мнение, че не е редно СЕМ да излиза по всякакъв повод със становища и да се опитва да тълкува и да дописва закона, нещо, за което СЕМ по закон няма право. При един такъв сложен казус, по който се е произнасял и КС, той не вижда основание Съветът да взема каквото и да било становище. Ако все пак СЕМ трябва да вземе някакво становище, нещо, в което г-н Иванов не е убеден, какво дава право на СЕМ да дописва Закона. С това предлагано становище СЕМ се намесва дори в рамката на обръщенията, нещо, което е не само незаконно, но и “смехотворно”. Никъде в ЗРТ не е записано, че Президентът, или Председателят на ВС и т.н. трябва да говорят само по въпроси, свързани със съответните институции. Тъй като те са персони, имат право да се изказват по всички въпроси, по които намерят за добре в предоставеното им безплатно време. Според г-н Иванов СЕМ ще допусне голяма грешка, ако се опита налага това становище и с него да определя съдържанието на изказванията на тези институции и персони, изчерпателно изброени в ЗРТ.

Георги Лозанов предлага да се обсъди функцията на този член на ЗРТ (чл. 52, ал.1), а именно, че една независима медиа – БНТ или БНР, в една точка от своята програма престава да бъде независима и там представителите на изброените държавни институции могат да “влязат в медиата и да говорят нещо, което са сметнали, че трябва да се говори” Въпросът се състои в това, в какви граници е този “резерват на зависимост”. Според Георги Лозанов предлаганото становище е полезно, за да се каже, че тези граници са свързани с определени институционални ангажименти на тези институции и затова те са получили време. Ако има изказвания по важни въпроси, те ще влязат през нормалния режим на събитийния поток и гледни точки и там ще се прояви редакционната независимост на двете медии. Затова той смята становището за важно, за да каже, че самите институции или по-скоро персоните могат да участват, при това, само те, на базата на този член от ЗРТ, без “санкцията на редакцията и на медиата в програмата”. Съгласен е с казаното от Лилия Райчева, че специално са посочени персони, а не институции, защото не може всеки от съответната институция да ползва това време, а трябва да бъде специално упълномощен.

Маргарита Пешева предлага СЕМ да се съсредоточи върху проблема дали има право да допише наистина Закона и да каже в становище, че основните персони, посочени в чл. 52, ал. 1 от ЗРТ, които имат право на обръщение, могат да делегират това свое право на специално упълномощени лица.

Мария Стефанова зададе въпрос на Георги Лозанов доколко такова становище е в подкрепа на редакционната независимост на медиата. Според нея СЕМ не би трябвало да излиза със становище още сега, тъй като то при всички случаи ще бъде тълкувателно, но право на тълкуване на закона има съдът. Сега не се обсъжда конкретен казус, а нещо общо. Ако сега СЕМ излезе със становище, то, на първо място, ще бъде тълкувателно, а на второ място – ще бъде закъсняло. Когато е налице казус, СЕМ трябва да взема решение и мнението на всеки член на Съвета да бъде изразено посредством неговия глас.

Райчо Райков отбеляза, че СЕМ не бива да се заблуждава, че не е налице конкретен казус – нещо повече – налице са два казуса. Първият е изявлението на говорителя на МС във времето на Министър-председателя и изявлението на Нели Куцкова във времето на ВСС – говорителят на ВСС, който има свое време, т.е. законът не го е определил, във времето на ВКС. Това именно е дало основание за този полезен, според г-н Райков, разговор, провеждан вече на второ заседание. Що се отнася до това, дали СЕМ трябва да излезе с решение, което да изрази неговото становище, Райчо Райков смята, че трябва да има такова становище. По закон СЕМ е задължен като регулационен орган да огласява публично как смята да прилага Закона. В случая става въпрос именно за такова действие – това е в рамките на правомощията на СЕМ по чл. 32 и чл. 33 от ЗРТ. На второ място именно като регулационен орган СЕМ е длъжен, макар че не е записано, да бъде в помощ именно на националните обществени оператори, които попадат в този казус и ще попадат все по-често поради сложната обстановка в страната. Освен това, СЕМ не може “като щраус да си крие главата в пясъка” след изказването на “дълбоко уважаваната” от г-н Райков Нели Куцкова относно евентуалните действия на СЕМ. Ако СЕМ приеме едно “здрavo стъпило на краката си” становище относно начина, по който ще се прилага действието на чл. 52 като цяло, ще се даде възможност и за

по-гъвкаво поведение на националните обществени оператори по отношение на натиска, който те получават и ще получават. Тук не става въпрос за обсъждане на съдържанието на обръщанията, изявленията. Г-н Райков приема предлагания проект за становище с предложението на доц. Пешева за редакция на текста. По отношение на спора относно органи и институции Райчо Райков приведе пример с Президента, който е институция, а всички останали му помагат, вкл. и Вицепрезидента. Той би подкрепил и би гласувал становище, защото е убеден, че с такова становище СЕМ няма да допише закона, а ясно ще обясни как ще прилага закона. Единствено има забележки относно модалността на текста “при условие, че те представят позицията или становището на тези органи или институции”.

Опасенията на Веселина Петрова относно това становище е, че с него СЕМ не може “казуистично да реши проблема”, защото тя не вижда какъв вид пълномощно може да бъде представено, например от говорителя на Министър-председателя.

Маргарита Пешева отново поддържа предложението си СЕМ да излезе със становище, като в текста бъдат направени редакционни поправки – трябва да бъде отбелязано как СЕМ ще прилага закона. Тя предлага конкретна редакция – “Правото на обръщение може да се осъществи не само непосредствено” – тук следва да се опише точно ал. 1 на чл. 52, като изречението завърши с текста – “и упълномощени от него лица”.

По отношение на начина на упълномощаване Веселина Петрова отбеляза наличието на такъв текст в Закона за задълженията и договорите – когато за съответен акт се изисква писмена форма, упълномощаването следва да бъде в писмена форма, а когато за съответен акт или договор се изисква нотариална форма, пълномощното следва да бъде в писмена форма с нотариална заверка.

По предложение на Райчо Райков СЕМ гласува с осем гласа “за” прекратяване на дебатите.

След прекратяване на дебатите Райчо Райков предложи СЕМ да гласува дали ще излезе със становище, като първо бе гласувано предложението на Тома Иванов – СЕМ да не излиза с решение за становище относно начина, по който ще прилага ЗРТ в частта му чл. 52, ал. 1.

СЕМ гласува с два гласа “за” (Тома Иванов, Лилия Райчева), един глас “против” (Георги Лозанов) и четири гласа “въздържал се” (Анна Хаджиева, Маргарита Пешева, Мария Стефанова, Райчо Райков) предложението на Тома Иванов, в резултат на което не бе прието предложението му.

СЕМ гласува предложението на доц. Лозанов и на доц. Пешева да има становище – внесения проект с предложените поправки, с четири гласа “за” (Анна Хаджиева, Георги Лозанов, Маргарита Пешева, Райчо Райков), един глас “за” (Тома Иванов) и три гласа “въздържал се” (Лилия Райчева, Мария Стефанова, Стефан Димитров), в резултат на което СЕМ няма да излезе със становище относно прилагането на чл. 52, ал. 1 от ЗРТ.

На въпрос на Анна Хаджиева отнасящ се до автора на предложението СЕМ да не излиза със становище, Райчо Райков посочи Тома Иванов.

Според Георги Лозанов това предложение е било “нон сенс”, тъй като на предишно заседание е решено да има становище и именно затова е внесен проекта на отдел “Правен” за обсъждане.

Наложил се повторно гласуване на предложението СЕМ на основание на своите правомощия, а и задължение, да обявява публично как ще прилага ЗРТ и това да стане чрез становище на СЕМ.

Лилия Райчева смята, че Райчо Райков с тази формулировка прави внушения.

Резултатът от това гласуване бе – четири гласа “за” (Анна Хаджиева, Георги Лозанов, Маргарита Пешева, Райчо Райков), един глас “против” (Тома Иванов) и три гласа “въздържал се” (Лилия Райчева, Мария Стефанова, Стефан Димитров)

Лилия Райчева обясни своя вот – тя по принцип е “против”, но е гласувала “въздържал се”, заради начина, по който е било формулирано второто гласуване – не е артикулирано по начина, предложен от Георги Лозанов и от Маргарита Пешева.

Райчо Райков би искал за протокола да отбележи, че според него този резултат от гласуването е отстъпление от позицията на ясната регулационна политика, която провежда СЕМ. СЕМ трябва да прилага ЗРТ. Когато един закон се прилага, той се тълкува от гледна точка на неговото прилагане и не се тълкува разширително. На това заседание СЕМ не се е опитал да допише закона. С това неприето становище Съветът би помогнал на обществените оператори в нелесната им работа оттук насетне. Вече са налице казуси и те ще стават все повече, отбелязва той. Тъй като Съветът не е излязъл със становище как следва да се разбира чл. 52, ал. 1 от ЗРТ, ще има още повече подобни казуси. Г-н Райков не е внушавал и не е манипулирал членовете. Един закон се прилага не само четейки го буквално, а в цялостната съвкупност и с тълкувателните решения, които го съпътстват.

Също за протокола **Лилия Райчева** подчерта, че не е употребила думата “манипулация”.

Мария Стефанова също обясни своя вот. Тя смята, че Съветът няма да взема адекватни решения, ако не се внасят за обсъждане адекватни текстове. Тя се е убедила вътрешно в казаното от г-н Райков, относно това, че СЕМ не тълкува закона, а указва как трябва да се прилага. Би подкрепила един нормален текст, чието заглавие би могло да се формулира, примерно: “Становище на СЕМ за прилагането на чл. 52, ал. 1 от ЗРТ” По-нататък предложеният за обсъждане текст звучи изключително “обвинително и задължително за националните обществени оператори”. Не е необходимо да се използва такъв език в становищата на СЕМ, при положение, че Съветът не е конституиран да тълкува закона, а да указва как той трябва да се прилага. Би следвало да се намери верният тон. Тя се е въздържала, защото, ако е било прието в този вид, становището на СЕМ би звучало тълкувателно. В едно толкова сериозно становище би следвало да се упомене и решението на КС, защото има такъв прецедент, както и да се изложат всички основания за излизането със становище. Нейното лично мнение е, че трябва да стане практика на Съвета – винаги да се позовава не само на ЗРТ, с който основно се работи в СЕМ, а и на други вземани решения по подобни казуси.

Маргарита Пешева е гласувала за приемането на такова становище, защото счита, че задачата на Съвета наистина е да прилага закона. Законът никога не би могъл да

уреди всички възникващи медийни казуси – медийната практика е богата, разнородна, противоречива и много динамично се развива. На това заседание СЕМ се е отказал от приемане на становище, а задачата и задължението на СЕМ е да приеме това становище, да го изработи – отделите само подават проекти, които СЕМ окончателно приема, редактира и изработва. Г-жа Пешева не би искала да се делегират упреци към отделите, които си вършат работата, както преценяват за добре – това е тяхната гледна точка за прилагането на закона, но становището се приема и изработва от Съвета, който е регулационният орган. От тази гледна точка Маргарита Пешева поддържа Председателя и смята, че СЕМ прави грешка – една крачка назад, защото практиката в Съвета за публичност и прозрачност и за динамично уреждане на непрекъснато възникващите медийни казуси е изисквала Съветът да се съсредоточи върху редактирането и изработването на едно добро становище, с което би решил проблемите на националните оператори. Г-жа Пешева е на мнение, че на това заседание Съветът е показал известно безсилие и страх от решаването за създаване на едно общо становище, което да реши конкретните казуси. Тя смята, че това няма да бъде добре при сетнешната практика по прилагането на чл. 52. Убедена е, че ще възникнат подобни казуси и СЕМ ще бъде изправен отново пред необходимостта от изработване на такова становище.

Мария Стефанова пожела да направи общо изказване, тъй като това заседание е първото за новата година. Тя направи няколко предложения, изказвайки личното си мнение за начина, по който СЕМ работи и конкретно по организацията на работа. Тъй като това е началото на Новата година, Съветът има шанс да промени организацията си на работа. Тя има конкретни предложения, които ще представи в писмен вид. На второ място, поставя въпрос относно начина, по който Съветът взема решения. В това отношение също има предложения, които би споделила със СЕМ. Г-жа Стефанова приканва Съветът да бъде изключително актуален през предстоящата година. По-категорично би следвало членовете на СЕМ да изказват професионалната си позиция със своя вот, а така също би трябвало да имат и гражданска позиция по повечето въпроси. Ако някакъв казус не може да бъде гласуван професионално в Съвета, може да бъде изразена гражданската позиция на членовете на СЕМ, като хора, излизачи от журналистическата професия.

Тома Иванов аргументира своя вот. Той не смята, че СЕМ е допуснал грешка с това, че не е приел становище. Съветът не бяга от отговорности, нещо повече, според г-н Иванов, СЕМ работи само и единствено в рамките на ЗРТ и четейки чл. 32, ал. 18, т. 2 в него, не може да се види основание за такова становище. Гласуването на становището би превишило правомощията и би нанесло нанесло непоправимо зло на СЕМ – никъде в ЗРТ не е дадено право на Съвета да тълкува разпоредбите на ЗРТ.

ПО ТОЧКА “ВТОРА”:

Стефан Красимиров, началник на отдел “Телевизионен мониторинг”, изложи становище относно излъчваните по “Канал 1”, “Би Ти Ви”, “Нова телевизия” и “Диема +” реклами на водка Xtaz. (Становището на Стефан Красимиров е приложено към Протокол № 1). След установяването на експертите от отдела за излъчваните рекламни клипове са изпратени писма до гореспоменатите оператори

с искане за предоставяне на записи от всички излъчени клипове. Тъй като до настоящия момент в СЕМ е получен запис само от БНТ, съдържащ 17 рекламни клипа, обозначени с таймер сигнал, излъчени през м. декември 2002 г., но без данни за датите на излъчване, както и само на краткия вариант на рекламния клип на водка Xtaз, становището е базирано само на краткия вариант. От правна страна излъчването на гореспоменатия рекламен клип е деяние, с което са извършени две административни нарушения:

1. Рекламният клип на водка Xtaз създава впечатлението, че употребата на алкохол допринася за сексуален успех, с което е нарушен чл. 80, ал. 3, т. 7 от ЗРТ;
2. Рекламният клип на водка Xtaз противоречи на добрите нрави, с което е нарушен чл. 17, ал. 2, изр. първо, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ.

Направеното предложение в това становище е разглеждането на казуса да бъде отложено за следващо заседание на СЕМ, предвид факта, че още не са получени записите от останалите оператори, до които е изпратено писмо с искане за предоставянето им.

След изложението на становището СЕМ пристъпи към дебат.

Райчо Райков отбеляза, че СЕМ произвежда позиция по казус, за който е обърнато внимание в получените писма от Комисията по търговия и защита на потребителите към Министерство на икономиката, от Асоциация “Родители”, от Държавната агенция за закрила на децата и др.

Маргарита Пешева смята, че първият голям проблем, пред който СЕМ се изправя, е проблемът за това, че прагът за понятието “морал” става все по-нисък и, съгласно Фойербах, който определя морала като нормативен наръчник на нашите чувства, а очевидно е, че чувствата в обществото динамично се развиват и се променят. Това обаче не означава, че подобен клип не нарушава добрите нрави. Основателен е въпросът на Тома Иванов във връзка с разбирането на добрите нрави, защото добрите нрави, в общи линии в обществото има голяма търпимост към т.нар. алтернативна сексуалност през последните 12 години. Маргарита Пешева се опитва “да офилософи проблема” за този конкретен казус, но смята, че в рамките на търпимостта трябва да се разсъждава по него. Отделен е въпросът доколко нарушава добрите нрави. Според нея рекламният клип, най-вече в дългия си вариант, нарушава чл. 80, ал. 3, т. 7 от ЗРТ, заради това, че създава внушение за сексуален успех чрез алкохол. В конкретния случай, това е смисълът на клипа – да създаде внушението, че пийки една водка Xtaз, ще се постигне сексуален успех.

Тома Иванов не вижда повод за това обсъждане докато не са внесени на заседание съставени актове за извършени административни нарушения.

Маргарита Пешева, излагайки по-нататък своето изказване, не е убедена докрай дали и доколко се нарушава ЗРТ. Тя поддържа своето становище, че ЗРТ се нарушава в чл. 80, ал. 3, т. 7. Рекламата, за да бъде разпозната, трябва да бъде оригинална. Авторите на клипа са се опитали сред многобройните реклами на многобройните водки да осмислят един спот, който да разпознава тази водка от всички останали, на принципа на скандално рекламно послание и са успели да го постигнат. Маргарита Пешева би искала СЕМ да дебатира внимателно доколко се нарушава ЗРТ, защото не би желала Съветът “да се подхлъзне в капан”, в резултат на което ще бъде обвинен в цензор, в демодирано традиционно, недостатъчно

модерно отношение към развиващата се реклама. Затова нейното предложение е СЕМ да дебатира казуса във връзка с чл. 80, ал. 3, т. 7.

Лилия Райчева отбеляза, че докато СЕМ “затлачва нещата в безкрайни казуси, телевизиите, които много масирано показват тази реклама, ще преустановят излъчването ѝ. Рекламният клип, според нея, противоречи на добрите нрави, на възпитанието на подрастващите, освен това силно впечатление ѝ е направило писмото от Асоциация “Родители” в този абзац, където е отбелязано, че “Асоциацията счита, че рекламният спот на водка Xtaz противоречи на добрите нрави, възхвалява жестокост”, защото показваните садо-мазохистични намеци са именно в тази посока и “са насочени към умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните”. СЕМ ще допусне голяма грешка, ако реши, че посоченото в писмото, не е важно. Дискусията на Съвета би трябвало да продължи в тази насока, смята Лилия Райчева, и СЕМ трябва още на това заседание да излезе с решение.

Георги Лозанов е съгласен в известен смисъл с изказването на Лилия Райчева, но би искал да отбележи един проблем, пред който Съветът винаги се изправя. Говорейки за рекламата, това са отделни типове предавания и програмни форми, които имат различна риторика и различна поетика. В тях нещата не са еднозначни, както се наблюдава в една информационна програма, например. Те имат определена жанрова форма, през която се четат и тази жанрова форма на рекламата е свързана с парадокса, със скандала и т.н. Затова не може еднозначно да се твърди, че в излъчвания рекламен клип е налице садо-мазохизъм. Не би препоръчал такава логика, а да се обсъжда казуса през спецификата на самия артефакт – какво представлява рекламата и какво може да си позволи. Не би могло да се твърди, че алтернативната сексуалност противоречи на добрите нрави, но не бива да се забравя и това, че добрите нрави не са морал. Рекламният език си позволява свободни отклонения и в това му е силата. Това обаче няма връзка с добрите нрави и е рисковано да се разглежда през члена от ЗРТ, свързан с употребата на алкохол, който подтиква към сексуална реализация. Георги Лозанов единствено би приел, ако тази реклама бъде санкционирана през текста в ЗРТ, отнасящ се до непълнолетните и малолетните. Тази реклама би могла да се излъчва, но след 23,00 часа, тъй като в нея има еротика. Ако на заседание бъде внесен съставен акт, в който е посочено, че тази реклама е заплаха за малолетните и непълнолетните и затова трябва да се излъчва след 23,00 часа, Георги Лозанов би гласувал.

Тома Иванов споделя в известна степен казаното от Георги Лозанов, но смята, че Съветът отново е изправен пред ситуацията да създава казус. Ако се приеме, че медиите са трета власт и отразяват по някакъв начин настроението в обществото, никъде в пресата той не е прочел нищо по отношение на излъчената реклама. Той отново обърна внимание върху факта, че СЕМ не трябва през своите вкусове да взема решения и да налага санкции. СЕМ следва да взема решения само и единствено през ЗРТ. Не бива всички телевизии да се поставят под общ знаменател – трите варианта на рекламния клип са различни не само по дължина, но и по съдържание и по внушение. В късия вариант са показани няколко голи женски тела и нищо повече, смята г-н Иванов. Това не му дава основание да види нарушение на ЗРТ. Освен това няма определение на “добри нрави”, дори няма определение за “порнография”. СЕМ не бива да влиза в ролята на пуритан и цензор, който грубо се

намесва в работата на операторите. Съгласен е и с предложението на доц. Лозанов, че, ако има такива елементи, Съветът трябва да ги санкционира само и единствено поради излъчването на тези реклами преди 23,00 часа. Всичко останало ще бъде превишаване на правомощията на СЕМ.

Анна Хаджиева има предложение СЕМ да изготви становище и по двете постъпили в СЕМ писма – в смисъл, че излъчваната реклама представлява заплаха за непълнолетните и малолетните. И още, тя смята, че тази реклама е опасна, защото е прецедент – за първи път по телевизията се показва начин на живот, който съществува, и той се легитимира по този начин. Това е част от естетиката на хора, които живеят по този начин; те харесват такава музика и изглеждат по този начин. Тази реклама е насочена към конкретната си аудитория и за първи път по националната телевизия те разказват за техния начин на живот.

Според Стефан Димитров този рекламен клип има единственото качество, че всичко “стои недействително” и е нарочно създаден.

Мария Стефанова е на мнение, че в становището на СЕМ може да се посочи единствено, че излъчваният рекламен клип (става въпрос за краткия вариант, който е излъчен по БНТ) представлява заплаха за малолетните и непълнолетните, тъй като текстът в ЗРТ относно добрите нрави “е много хлъзгав”.

Райчо Райков смята, че въпросът се състои в следното – щом в ЗРТ е записано добри нрави, значи има определение за добри нрави, а щом се нарушават и това води до санкция, значи те съществуват. СЕМ трябва да има усещането кога се нарушават добрите нрави. С излъчвания рекламен клип г-н Райков смята, че те категорично са нарушени. Въпросът се свежда до това, че в един момент, какъвто е настоящият, когато в България почти няма държава, когато съдебната власт изнемва функциите на законодателната, на изпълнителната, има пълно объркване, “някой си играе в цялата каша, децата намаляват, 60 хил. деца не ходят на училище, 30 хил. деца нямат родители, други растат по улицата, всяко трето циганче диша лепило и има двойна сексуалност – това не е постижение, а регрес”. Г-н Райков не счита, че тази реклама непременно би въздействала в подобен негативен план на обществото, но фактът, че Съветът се занимава с нея, фактът, че уважавани институции дават своите определения, както те разбират нещата, означава, че проблемът е изключително сериозен. Тъй като в настоящия момент членовете на Съвета изказват лични мнения, Райчо Райков счита, че има много сериозно нарушение, на първо място, фактът че се показва вързана жена е типичен садо-мазохистичен акт. Освен това, той не е убеден, че рекламата трябва да се излъчва след 23,00 часа. Ограничението за рекламата и недопускането на определен тип внушения са валидни за цялото денонощие. На въпроса на Тома Иванов относно липсата на реакция от страна на пресата, г-н Райков отговори, че е убеден в реакцията на пресата след реакцията на СЕМ, тъй като пресата не се интересува от защитата на обществените интереси, а членовете на СЕМ “получават заплати, за да защитават интересите на обществото, а те са: недопускане на предавания, възхваляващи насилие, жестокост, спазване на добрите нрави, съхраняване чистотата на българския език, спазване на ЗРТ от всички – и обществени и търговски – оператори“ Райчо Райков счита, че категорично има нарушение. Той очаква доклада на длъжностните лица от отдел “Телевизионен мониторинг”. В ЗРТ, в частта му относно правомощията и задълженията на СЕМ е

записан текст относно защитата на обществените интереси. Той би искал да знае отговора на въпроса “В коя държава тази реклама, в който и да е пункт би минала?” В тези държави също има общества и добри нрави. Той не приема обвинението в пуританство. Г-н Райков наистина е пуритан, но се гордее с това. Така е живял досега. Смята, че неговото общество е болно, страда. Смята, че то трябва да бъде малко по-пуританско, за да се съхрани като общество. Никой не би уважавал СЕМ, ако той не се самоуважава и никой не би приемал насериозно този орган. ЗРТ е възложил на СЕМ да реагира. Той е имал много обаждания в дома си с призив за спиране на тази реклама. СЕМ не може да спира рекламата, но СЕМ не може да спре да упражнява правомощията си. Райчо Райков се извини за емоционалния си тон, но е безумие, когато става въпрос за България и за обществото, СЕМ да си затваря очите. Определено са погазени принципи за работа на телевизионните оператори. Едно общество без морал престава да съществува – то не е общество. Г-н Райков би се извинил на колегите си, ако те му посочат подобна реклама поне по една от многобройните чужди телевизии, които всички наблюдават в домовете си.

Лилия Райчева цитира един абзац от публикация в “Медиа пул”, озаглавен “Нецензурни думи в ефира са закононарушение в САЩ”, отнасящ се до специален закон за детската телевизия от 1999 г., съгласно който, от всички ефирни станции се изисква да служат на образователни, информационни нужди за деца чрез цялата си програмна политика, както и да спазват ограниченията за времетраенето на рекламите в специализираните детски предавания. В този пасаж е описано кое се смята за закононарушение – сквернословието и нецензурността в ефира по всяко време на денонощието. По тази причина Лилия Райчева не е получила съгласие да покаже “Голите новини” по “М САТ” на лекциите по време на своя престой в САЩ.

След проведените дебати **СЕМ ще продължи обсъждането на казуса на заседанието във вторник – 07.01.2003 г.**

ПО ТОЧКА “ТРЕТА”:

Маргарита Пешева сезира СЕМ относно предаването “Сигнално жълто” на телевизия “СКАТ” от 28.12.2002 г., в което, по нейна преценка има извършено нарушение на ЗРТ по чл. 10, ал. 11 т. 4, т. 5 и т. 6, свързани с личната неприкосновеност на гражданите, с недопускане на предавания, внушаващи нетърпимост между гражданите и недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави. (Докладната записка от доц.Маргарита Пешева е приложена към Протокол № 1). Маргарита Пешева е на мнение, че това предаване е изключително скандално, в което по жесток начин, без никакъв аргумент и без обосновка се нападат публични личности от областта на културата, на музиката , на шоубизнеса.

Райчо Райков информира СЕМ, че Даниела Жукова, експерт в отдел “Телевизионен мониторинг”, е гледала 6 касети с това предаване и ще бъде готова с доклад за заседанието в понеделник – 07.01.2003 г. СЕМ е бил сезиран в края на миналата година във връзка с това предаване.

Според **Анна Хаджиева** СЕМ трябва да има силата и куража да приеме твърда политика по отношение на спазването на цитираните членове от ЗРТ от всички

оператори, тъй като се наблюдава много нисък праг на поносимост на пошлостта в определени предавания. По отношение на предложението на Маргарита Пешева СЕМ да проведе публична дискусия във връзка с предаването на конкретния оператор, тя не би се съгласила, тъй като СЕМ не трябва “да работи на парче”.

Лилия Райчева оценява положително повдигането на този въпрос от доц. Пешева, тъй като самата тя го е повдигнала още преди Коледната ваканция. На заседанието на СЕМ от 02.12.2002 г. е поставила въпроса да се изиска касета на предаването “Семейни войни” също във връзка с нарушаване на добрите нрави. До настоящия момент няма реакция, както и няма реакция по отношение на “Шоуто на Слави”, в което той е направил изказване, че “БНТ е тъпа”. Тя припомни и свое предложение от 04.01.2002 г. и от 31.03.2002 г. СЕМ да се вглежда повече в предавания, които в определена степен, първо, нарушават ЗРТ, и второ, не са на нужното ниво и “са детска аудитория”. Ако има предавания с “по-скверен език”, поне да бъдат ситуирани след 23,00 часа. Затова Лилия Райчева смята, че е навярнала необходимост да се насрочи отделно заседание на Съвета, на което да се разгледат всички подобни примери, ако трябва, да се назначи мониторинг и в името на обективността, СЕМ да вземе решение за становище, за да може Съветът наистина да извърши обществено-полезна дейност.

Във връзка с разглежданото предаване “Сигнално жълто” **Мария Стефанова**, на първо място, високо оценява труда на Маргарита Пешева да констатира извършените нарушения, на второ място, тя приема предложението на Анна Хаджиева СЕМ “да не гледа на парче” само едно предаване, а да се постарее да получи повече информация и за други подобни предавания и да се обсъди проблема като цяло. Проблемите са няколко – погазване на добрите нрави, чистотата на езика, от което следва заплахата за възпитанието на децата, а вероятно могат да се намерят и други основания в ЗРТ. Във връзка с това Мария Стефанова би желала отдел “Телевизионен мониторинг” в СЕМ да проследи предаването “Здравей България” по “Нова телевизия – Първи частен канал”, излъчено на 25.12.2002 г., в което водещият Милен Цветков си е позволил да обижда слушатели, напуснал е студиото.

Стефан Димитров напълно подкрепя Маргарита Пешева в оценката ѝ за това предаване, което наистина “е ужасно”. Той е гледал две издания на “Сигнално жълто” и смята, че и двете са еднакви по стил и по съдържание. Водещата обижда различни хора без разлика на пол, възраст и т.н., при това напълно безпредметно, грубиянски и нахално.

Тома Иванов предлага всеки случай да бъде разглеждан отделно, а не да се правят обобщения за медийната среда. Наистина се наблюдава такава тенденция, още от 1994 – 1995 г., лансирана от в-к “24 часа” и “Труд”. СЕМ обаче не би трябвало да превишава правата си. Ако е налице казус, членовете на Съвета да вземат отношение по конкретните казуси, да не излизат извън правомощията си по ЗРТ и при установяване на нарушение, Съветът наистина да налага санкции.

Мария Стефанова отново се изказа, като сезира Съвета, че също на 25.12.2002 г. по “Телевизия Седем дни” е излъчено предаване с водещ Николай Колев на фона на българското знаме, а в ЗРТ изрично е указано как и кога трябва да се използва националният трибагреник. Тя е съгласна с Тома Иванов, че, ако СЕМ подеме кампания за спазване на добрите нрави и добрия български език, би могъл да бъде

окарикатурен, но в противен случай обществеността би атакувала Съвета за бездействието му.

Лилия Райчева смята за очевидно, че само СЕМ няма да е в състояние да се справи с тази “вълна на пошлост”, която вероятно е израз на “модерност” и затова тя предлага, както е предложила и преди време, СЕМ да съдейства за разработка на Национална програма за чистота на езика, за защита на подрастващите, за българско и европейско културно наследство, съвместно с Министерство на културата, с Министерство на образованието, с Асоциация “Родители” и т.н. Когато СЕМ стане инициатор на изработването на такава програма, не би изглеждал “като бяла лястовичка” и тогава дейността на Съвета би имала по-голям ефект.

Райчо Райков благодари на Маргарита Пешева за “великолепно подготвената докладна записка, която вероятно ще предизвика едно по-сериозно заседание” и вземане на отношение от гледна точка на правомощията на СЕМ. Според г-н Райков предаването “Сигнално жълто” е блестящ пример за много грубо погазване на два от десетте принципа за работа на телевизионните оператори. Най-малкото от тях е чистотата на българския език, но, както е казал Стефан Димитров, от чия позиция и от позицията на какво водещи си позволяват обидни квалификации. СЕМ не може да стои в позицията, че не вижда и не чува. **Безспорно има извършено нарушение и на заседанието в понеделник – 07.01.2003 г. Даниела Жукова ще внесе доклад относно резултатите от извършения мониторинг и тогава СЕМ ще се произнесе.** Г-н Райков припомни приетата декларация от СЕМ след трагедията в дискотека “Индиго”, когато Съветът се е обърнал към всички оператори с молбата за разширяване на територията на детските и младежки предавания в техните програми, а се е случило тъкмо обратното.

ПО ТОЧКА “ЧЕТВЪРТА”:

Анна Лазарова изложи докладни записки относно два акта за установяване на административни нарушения (Докладните записки от Анна Лазарова са приложени към протокол № 1):

- По акт № 15-03-94 от 24.10.2002 г. на “Юниън телевижън” АД за нарушение на чл. 82, ал. 1 от ЗРТ. В акта е описано нарушение, извършено на 29.07.2002 г. в програмата “Ден” – предаването “Ново 5” включва 18 визуални рекламни съобщения с рекламни послания, при което рекламата не се разпознава ясно като такава и не е отделена от другите части на програмата. В законоустановения срок не са постъпили възражения по съставянето на акта от нарушителя.

Според **Тома Иванов** този акт следва да се прекрати поради липса на нарушение – предаването е обозначено и не е от значение дали пред и след него е изписана заставката “реклама”. Самото изписване на предаването би могло да се приеме като такъв знак – никъде в ЗРТ не е посочено, че една телевизия трябва да има само един знак за обозначаване на рекламен блок.

Маргарита Пешева смята, че има нарушение на ЗРТ – в чл. 82, ал. 1 много ясно е посочено, че рекламата трябва да се разпознава като такава и да бъде

отделена от другите части на програмата със съответните знаци. Предаването “Ново 5” по никакъв начин не кореспондира със зрителя, че това е реклама. След проведеното обсъждане и изказаните колебания от Анна Хаджиева и Мария Стефанова относно извършеното нарушение, по предложение на Георги Лозанов **СЕМ реши, че ще прегледа повторно запис на излъченото предаване и ще се произнесе по съставения акт на следващото заседание, насрочено за 07.01.2003 г.**

- По акт № 15-03-95 от 24.10.2002 г. на “Юниън телевижън” АД за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 4 от ЗРТ. В акта е описано, че на 29.07.2002 г. програмата “Ден” на “Юниън телевижън” АД, излъчена от 19,00 до 20,00 часа включва четири рекламни блока с обща продължителност за един час – 18 минути. В законоустановения срок извършителят на нарушението не е направил възражения срещу съставянето на акта за установяване на административно нарушение.

След изложението СЕМ пристъпи към обсъждане.

Според **Лилия Райчева** има извършено нарушение, тъй като продължителността на рекламния блок е 12 мин. и 30 сек. за един час, а по закон следва да бъде 12 мин. Не приема нарушението от 30 сек. за маловажно. Тя е на мнение, че административно-наказателното производство не следва да бъде прекратено.

Маргарита Пешева е на противното мнение. Счита, че извършеното нарушение е маловажно и предложението на отдел “Правен” да бъде прекратено производството е правилно.

Тома Иванов счита, че ЗРТ е нарушен и следва да се наложи санкция. Това е един от малкото изрични текстове в ЗРТ, в които точно и ясно са определени правата на операторите и СЕМ не би следвало да направи отстъпление.

Георги Лозанов смята, че е нарушението е маловажно, тъй като е много малко нарушеното време.

Мария Стефанова поддържа мнението, че следва да бъде издадено наказателно постановление, тъй като, на първо място, законът следва да се спазва и не е склонна да окачестви този акт като маловажен.

Анна Хаджиева също е за налагане на санкция. Наистина нарушеното време е малко, но 30 сек. е пълноценно време за излъчването на едно рекламно послание.

Райчо Райков е съгласен, че 30 сек. не е маловажно нарушение, но предлага СЕМ да вземе решение за прекратяване на административно-наказателната преписка, поради това, че така съставен, този акт би паднал в съда. Излъчените рекламни блокове, представляващи съобщения на самия оператор във връзка със собствената му програма, в съответствие с изискването на чл. 81 от ЗРТ не следва да се включат в общото времетраене на рекламата за един час. Той информира Съвета за мерките, които ще предприеме спрямо актосъставителя във връзка с допуснатите формални грешки при актосъставянето на акт № 15-03-94/24.10.2002 г. и акт № 15-03-95/24.10.2002 г. – обръщане на внимание съгласно КТ. И още - съставянето на актове за административни нарушения от

експертите на отделите “Радио-“ и “Телевизионен мониторинг” трябва да става съвместно с отдел “Правен” , за което ще бъде изработен график.

Райчо Райков подложи на гласуване предложението да се прекрати наказателното производство.

СЕМ гласува с осем гласа “за” прекратяване на административно-наказателната преписка, образувана по акт за установяване на административно нарушение № 15-03-95/24.10.2002 г. срещу “Юниън телевижън” АД, за нарушение на чл. 86, ал.1, т. 4 от ЗРТ.

ПО ТОЧКА “ПЕТА”:

Борислав Шабански, началник на отдел “Лицензиране и регистриране”, изложи докладна записка относно постъпили писма и заявления от оператори, както следва (Докладната записка от Борислам Шабански е приложена към Протокол № 1):

- С уведомително писмо Управителят на Радио “Контакт България” ЕООД уведомява СЕМ за сключен договор за съвместна дейност между дружеството и “Радио ТНН”. В докладната е посочено, че намеренията на двете дружества са несъотнесими към ЗРТ и са изцяло в компетенцията и правомощията на КРС, поради което предложението на отдел “Лицензиране и регистриране” е да бъде изпратено писмо – отговор в този дух до Управителя на дружеството.

След проведеното обсъждане СЕМ реши да бъде изготвено писмо до Управителя на радио “Контакт България” ЕООД. Писмото ще подготви Борислав Шабански, което, след подпис от Председателя на СЕМ, ще бъде изпратено.

- Във връзка с постъпило заявление от юридическото лице “Критерий” ООД с искане за издаване на регистрация за телевизионна дейност – разпространение на програма “АТВ” по кабелен път, след проведеното обсъждане СЕМ реши с осем гласа “за” издаване на регистрация за телевизионна дейност – разпространение на програма “АТВ” по кабелен път по постъпило заявление № 08-01-71 от 11.06.2002 г. от “Критерий” ООД.

- С писмо от Управителя на ЕТ “Настя-90” Емил Стефанов е заявено желание за провеждане на конкурс по чл. 32 от ЗРТ – осъществяване на радиодейност чрез разпространение на програма по ефирен способ с национално разпространение. Предложението на Борислав Шабански е заявлението да бъде прието от СЕМ за сведение и да се подготви писмо до Управителя на дружеството, с което да бъде уведомен, че обявяването на конкурс може да стане след приемането на Стратегията от НС.

След проведеното обсъждане СЕМ приема за информация заявеното желание от Управителя на ЕТ “Настя – 90” – Емил Стефанов. Борислав Шабански ще подготви писмо до Управителя на ЕТ “Настя – 90”, с което СЕМ го уведомява, че заявеното желание може да се осъществи след приемането на Стратегията от НС.

ПО ТОЧКА “ШЕСТА”:

Маргарита Пешева запозна Съвета с внесеното предложение относно дейността на СЕМ пред първото тримесечие на 2003 г. (Писменото предложение на Маргарита Пешева е приложено към Протокол № 1).

Райчо Райков ще изготви план-график, съобразен с направените предложения от членовете на Съвета, за дейността на СЕМ през първото тримесечие на 2003 г. Той информира СЕМ за предприетите и последващи действия по отношение на регионалния мониторинг “от място”. СЕМ на следващо свое заседание ще преразгледа дейността и отговорностите на членовете на СЕМ по ресори.

ПО ТОЧКА “СЕДМА”:

Орлин Джелепов, началник на отдел “Телевизионен мониторинг”, изложи пред СЕМ резултатите от проведения, съгласно решение на СЕМ, мониторинг по спазване параметрите на програмната лицензия от радио “Бимако”, Сливен, за периода 18.10 – 31.10.2002 г., от 8,00 до 20,00 часа. (Докладната записка от Орлин Джелепов е приложена към Протокол № 1). В доклада е отбелязано, че проведеният мониторинг дава основания за следните констатации:

1. По отношение на новините в наблюдавания отрязък не е постигнато лицензионното изискване за обем новини като процент от дневното програмно време;
2. Радио “Бимако” не постига лицензионното изискване за обем актуални предавания като процент от седмичното програмно време;
3. Радио “Бимако” изпълнява минималното лицензионно изискване за обем образователни предавания като процент от седмичното програмно време;
4. По отношение на образователни, научни, религиозни и др. предавания радио “Бимако” преизпълнява лицензионното изискване като процент от седмичното програмно време;
5. Извън младежките музикални класации, радио “Бимако” не изпълнява лицензионното изискване за обем детски и младежки предавания като процент от седмичното програмно време;
6. В програмата си операторът изпълнява лицензионното (символично) изискване за предавания, подпомагащи интеграцията на социални групи в неравностойно положение;
7. По отношение на европейска и българска продукция, собствена продукция и предавания на независими продуценти, и трите програмни характеристики се съотнасят към общото годишно програмно време.

Направените изводи в доклада са, че в наблюдавания период и програмен отрязък са спазени голяма част от лицензионните изисквания, като по време на наблюдението не са констатирани нарушения на ЗРТ.

След доклада на Орлин Джелепов СЕМ пристъпи към обсъждане.

Анна Хаджиева предложи да се напише писмо до оператора, в което да му се обърне внимание, че не спазва лицензионните параметри.

Георги Лозанов предлага да се изпрати доклада от проведения мониторинг на оператора и той, на тази база, би могъл да поиска промяна в програмната си лицензия.

Маргарита Пешева подкрепя или така предложения от Георги Лозанов подход на СЕМ, или да се изпрати писмо до оператора, с което да се обърне внимание, че следва да приведе програмата си в съответствие със заложените програмни параметри в определен срок.

Мария Стефанова направи конкретно предложение – на първо място, трябва да се промени извода в докладната записка, тъй като той не съответства на представените данни. Изводът трябва да бъде, че не се изпълняват повечето от лицензионните параметри в програмната лицензия. На второ място, СЕМ да приеме този доклад, като успоредно с това Съветът да обмисли какво писмо следва да се изпрати до оператора.

След проведеното обсъждане СЕМ реши, че ще изпрати писмо до Управителя на дружеството, с което ще обърне внимание, че в срок от три месеца от получаване на писмото операторът следва да приведе програмата си в съответствие със заложените параметри в програмната лицензия.

Край на заседанието 16,30 часа.

Приложени документи към Протокол № 1:

1. Докладна записка от Борислав Градинаров относно проект за становище на СЕМ за задължението на националните обществени оператори по чл. 52, ал. 1 от ЗРТ с вх. № 18-06-01 от 02.01.2003 г.
2. Становище от Стефан Красимиров, началник на отдел “Телевизионен мониторинг”, относно излъчваните по “Канал 1”, “Би Ти Ви”, “Нова телевизия” и “Диема +” реклами на водка Хтаз с вх. № 18-03-02 от 03.01.2003 г.
3. Докладна записка от Маргарита Пешева относно предаването “Сигнално жълто” на телевизия “СКАТ” от 28.12.2002 г. и неговото съответствие на изискванията на ЗРТ с вх. № 18-00-01 от 03.01.2003 г.
4. Докладна записка от Анна Лазарова относно акт за установяване на административно нарушение № 15-03-95 от 24.10.2002 г. с вх. № 18-06-03 от 02.01.2003 г.
5. Докладна записка от Анна Лазарова относно акт за установяване на административно нарушение № 15-03-94 от 24.10.2002 г. с вх. № 18-06-02 от 02.01.2003 г.
6. Докладна записка от Борислав Шабански с вх. № 18-02-01 от 02.01.2003 г.
7. Докладна записка от Орлин Желепов относно резултати от проведения с решение на СЕМ мониторинг по спазване параметрите на програмната лицензия от радио “Бимако” – Сливен, на “Гларус” ООД за периода 18.10.2002 г. – 31.10.2002 г. с вх. № 18-03-01 от 02.01.2003 г.

8. Предложение за дейността на СЕМ през първото тримесечие: януари – март, на 2003 г. с вх. № 18-00-02 от 03.01.2003 г.
9. Писмо от Асоциация “Родители” относно рекламна кампания на водка “Екстаз” с вх. № 13-00-01 от 03.01.2003 г.

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Анна Хаджиева	Георги Лозанов
Лилия Райчева	Маргарита Пешева
Мария Стефанова	Стефан Димитров
Тома Иванов	Юлиана Гончева	.отсъства.....
Райчо Райков		
Председател на СЕМ		